

РЕШЕНИЕ

№ 349

гр. София, 12.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 12.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **4455** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 АПК вр. чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на П. М. Ц. от [населено място] срещу ревизионен акт № Р-22002220005945-091-001/27.05.2021 г., издаден от орган възложил ревизията и ръководител на ревизията, изменен и потвърден с Решение № 1740/12.11.2021 г. на директора на „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, като по отношение на жалбоподателя са установени следните задължения за данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ: за 2013 г. – 378,00 лв. главница и 271,48 лв. лихви; за 2014 г. – 810,00 лв. главница и 499,45 лв. лихви; за 2015 г. – 990,00 лв. главница и 509,64 лв. лихви; за 2016 г. – 1 242,00 лв. главница и 513,40 лв. лихви; за 2017 г. – 2 673,00 лв. главница и 833,89 лв. лихви и за 2018 г. – 5 292,00 лв. главница и 1 114,35 лв. лихви, както и задължения за данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ: за 2013 г. – 1 578,39 лв. главница и 1 133,62 лв. лихви; за 2014 г. – 1 448,88 лв. главница и 893,38 лв. лихви; за 2015 г. – 187,89 лв. главница и 96,77 лв. лихви; за 2016 г. – 285,25 лв. главница и 117,91 лв. лихви. Общият размер на установените задължения възлиза на 20 869,30 лв., от които 14 885,41 лв. главница и 5 983,89 лв. лихви.

В жалбата е посочено, че РА и решението на решаващия орган, с което е изменен и потвърден се основават на констатации, правни изводи и тълкувания, с които жалбоподателят не е съгласен. Изложени са подробни доводи за нарушения на процесуалния и материалния закон при издаване на оспорвания РА. Твърди се, че не са налице основания за прилагане на особения ред за облагане по чл. 122 ДОПК. Иска

се отмяна на РА.

При новото разглеждане на делото, в съдебно заседание и по съществуващото на спора, осповащият, чрез пълномощника си поддържа жалбата на изложените в нея основания и моли съда да я уважи. Ангажира гласни доказателства. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът - директор на дирекция „ОДОП“ - С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. К., оспорва жалбата, счита РА за законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура не участва при разглеждане на делото.

Административен съд София - град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните доказателства по делото, по отделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл. 160 от ДОПК, прие за установено следното:

Настоящото дело е образувано, след като с Решение № 4368 от 25.04.2023 г. по адм. дело № 9816 от 2022 г. на Върховния административен съд, осмо отделение, е отменено Решение № 3865/10.06.2022 г., постановено по адм. дело № 12789/2021 г. по описа на Административен съд София – град. Делото е върнато на АССГ за ново разглеждане от друг съдебен състав, който следва да се произнесе по жалбата на П. Ц., като са дадени следните указания: да се обсъдят всички доказателства и доводи на страните, които са относими към спора, като се прецени дали са предпоставките, обосноваващи протичането на ревизията по чл. 122 от ДОПК, след което да се прецени дали установените с акта задължения са правилно определени за всеки от процесните периоди, като при необходимост може да се допусне съдебно - счетоводна експертиза.

С отмененото решение на АССГ е прието и не се оспорва от страните, че ревизионният акт е обжалван в рамките на предвидения за това срок, пред горестоящия в йерархията на приходната администрация орган, който с решението си е изменил и потвърдил РА. Така постановеният от Директора на Дирекция "ОДОП" – С. резултат и подаването на жалбата в рамките на предвидения за това преклузивен срок, налагат извод за нейната процесуална ДОПУСТИМОСТ.

Ревизионното производство (в случая повторно във връзка с Решение № 1480/25.09.2020 г. на директора на дирекция „ОДОП“) е започнало със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22002220005945-020-001 от 01.10.2020 г., връчена по електронен път на 30.10.2020 г., изменена със ЗИЗВР № Р-22002220005945-020-002 от 01.02.2021 г. и № Р-22002220005945-020-003 от 01.03.2021 г., като е определен краен срок за приключване на ревизията до 30.03.2021 г. (л. 31- 39), издадени от началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - Ф. С. Й., упълномощена със Заповед РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. (л. 29 и сл.). Възложено е извършването на ревизия на П. М. Ц. с регистрация на ЕТ „ВИКИ 2003 - ПЕТЪР ЦОЛОВ“, ЕИК[ЕИК] за определяне на задълженията за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 2013 г. до 2018 г. и за установяване на годишен и авансов данък на ЕТ по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ за периодите от 2013 г. до 2018 г.

Извън срока по чл.117, ал.1 ДОПК е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22002220005945-092-001 от 29.04.2021 г., от ревизиращите органи по приходите, овластени с посочените заповеди и връчен по електронен път на 29.04.2021 г. (л. 103). Срещу РД не е подадено писмено възражение по реда на чл.117, ал. 5 от ДОПК.

Въз основа на съставения ревизионен доклад, органът възложил ревизията и ръководителят на ревизията, на основание чл.119, ал.2 от ДОПК, са издали Ревизионен акт (РА) № Р-22002220005945-091-001 от 27.05.2021 г. Същият е надлежно връчен на ревизираното лице на 31.05.2021 г. по електронен път (л. 113).

Така издаденият ревизионен акт е обжалван от ревизираното лице на основание и в срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК пред директора на дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП, който в срока по чл. 156, ал. 7 ДОПК (л. 130 и сл.) е постановил решение № 1740/12.11.2021 г., с което е: изменил РА в частта на установения резултат за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2013 г. в размер на 378,00 лв., вместо 388,65 лв. и за 2015 г. в размер на 990,00 лв., вместо 1 195,12 лв., ведно със съответните лихви, както и относно установения данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ на ЕТ за 2013 г. в размер на 1 578,39 лв., вместо 2 089,70 лв., ведно със съответните лихви; потвърдил е РА в останалата част с установен данък, ведно със съответните лихви.

Ревизионният акт, изменен и потвърден с решението на директора на дирекция "ОДОП" С., е обжалван пред Административен съд София - град, на основание и в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК.

В хода на ревизията е установено, че жалбоподателят П. М. Ц. е местно лице по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗДДФЛ, неженен, с 1 /едно/ дете. През ревизирания период жалбоподателят е едноличен собственик на 3 дружества и управител на дружеството „Д.-трнс-експрес“.

С цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на ревизираното лице, в хода на ревизията са извършени редица процесуални действия, подробно описани в РД.

С Протокол № Р-22002220005945-П.-001 от 11.11.2020 г. са приобщени всички събрани доказателства при предходната ревизия (л. 1132, папка 8/8).

По делото се установява, че в хода на предходната ревизията с Протокол № Р-22221219004748-П.-001 от 26.07.2019 г. са присъединени събраните доказателства при проверка по установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/, приключила с Протокол № П-2221218189524-073-001 от 28.05.2019 г., в т.ч. свидетелства за регистрация на МПС; договори за покупка/продажба на МПС; полици за застраховки автокаско и гражданска отговорност; писмени обяснения за произход на средства; документи получени от ИА „Автомобилна администрация“ (л. 161 - 234 от делото). Извършени са проверки в информационните масиви на НАП. На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК са изпратени искания до търговски банки в страната за предоставяне на информация, относно открити на жалбоподателя банкови сметки, движение и наличности по тях и др. Установява се, че е изпратено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ изх. № Р-22221219004748-040-001/07.08.2019 г. (л. 1166, папка 8/8) до ревизираното лице, с което са изискани писмени обяснения и данни за получени през ревизирания период доходи, търговски и счетоводни документи във връзка с дейността на ЕТ „ВИКИ 2003 - ПЕТЪР ЦОЛОВ“, получени/предоставени заеми, данни за притежавано движимо и недвижимо имущество, включително разполагаеми суми в брой и др. От ревизираното лице е представено обяснение вх. № 24-00-1049(1)/17.09.2019 г., както и писмени доказателства (л. 1170-1212, папка 8/8), обсъдени в РД.

По делото се установява, че при повторната ревизия на Ц. е връчено ИПДПОЗЛ изх. № Р-22002220005945-040-001 от 15.03.2021 г. (л. 84, папка 2/8), с което са изискани

документи и писмени обяснения. С второ ИПДПОЗЛ от 16.03.2021 г. (л. 88, папка 2/8) са изискани и документи във връзка с упражнявана стопанска дейност от ЕТ „ВИКИ 2003 - ПЕТЪР ЦОЛОВ“ и писмени обяснение във връзка с постъпления на средства по банковата сметка на едноличния търговец. В отговор не са представени документи. На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК са изпратени искания за представяне на документи и информация от трети лица - Столична община и [община] относно платени местни данъци и такси; до СДВР, отдел „Пътна полиция“ относно документи за придобиване на МПС и платени глоби, наложени от КАТ; доставчици на комунални услуги; ИА „Автомобилна администрация“, относно регистрации за таксиметров превоз на МПС, собственост на П. Ц., извършени годишни технически прегледи и показания за изминати километри.

Изпратени са ИПДПОТЛ до доставчици на стоки и услуги, издали фактури на ЕТ „ВИКИ 2003 - ПЕТЪР ЦОЛОВ“: „БОРИКА“ АД, ЕИК[ЕИК]; „ВАЛМИЛК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ПАУЪР ТИЙМ 4“ ООД, ЕИК[ЕИК]; „КАРАДЖЪ Т. И. ООД, ЕИК[ЕИК]; „САМЕКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ГРУПО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „КАКВО, ООД, ЕИК[ЕИК]; „А. БГ, ООД, ЕИК[ЕИК]; „МЕДИА 1“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ОЗО БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „НЕОГЕН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „КОКА-КОЛА ХБК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК[ЕИК] и др.

От физически лица - наематели на МПС, съгласно събраните в хода на ПУФО договори за наем на МПС, сключени с наемодателя Ц. по съответния ред са изискани документи и обяснения. Единствено от И. И. С. в отговор е постъпило електронно писмо (л. 64, папка 5/8), съгласно което не помни какви ремонти са извършвани на наетото МПС, което е върнал на наемодателя след gratuitния период, защото не се е справял с плащанията.

На ревизираното лице на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК е изготвено Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК изх. № Р-22002220005945-113-001 от 17.03.2021 г. (л. 99 от папка 2/8), връчено му по електронен път на 17.03.2021 г. Ревизираното лице е уведомено, че данъчната основа за ревизираните периоди ще бъде определена по особения ред поради наличието на предпоставките по чл. 122, ал. 1, т. 2, 4, 5 и 7 от ДОПК (л. 99, папка 2/8). Определен е 14 - дневен срок за представяне на доказателства и вземане на становище. От жалбоподателя не е изразено становище.

Получените отговори и събраните документи са взети предвид при определяне на данъчните задължения на ревизираното лице.

1. Относно определените задължения по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ:

След анализ на събраните документи и данните от информационните регистри на НАП е прието, че П. Ц. като местно лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ, съгласно разпоредбата на чл. 6 от същия закон, е задължено за данъци върху придобити доходи от източници в България и от чужбина.

От данните от ПП С. ревизиращите констатира, че жалбоподателят не е подавал ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за периодите от 2013 г. до 2018 г. П. Ц., в качеството на самоосигуряващо се лице е заплатил осигурителни вноски за 2014 г. в размер на 692,04 лв. Платил е местни данъци и такси към [община]: за 2014 г. в размер на 18,13 лв.; за 2016 г. в размер на 27,94 лв.; за 2017 г. - 8,83 лв. Установено е, че за 2014 г. на РЛ е изплатена сумата от 29,25 лв. и е удържан данък 2,93 лв. от „Р. С.“, ЕИК[ЕИК].

От ревизиращия екип е констатирано, че на Ц. не са изплащани доходи от управление, респ. дивидент от „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД, ЕИК [ЕИК]; „О.К.

ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ДЖЕТ-ТРАНС-ЕКСПРЕС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „МИКС ИТАЛИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

В РД подробно са описани събраните договори за покупко - продажба на МПС (стр. 5 – 6). Констатирано е (на стр. 12 - 13), че жалбоподателят е сключил 31 бр. застрахователни полици със ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД относно застраховки на МПС автокаска и гражданска отговорност. Установено е, че Ц. е платил местни данъци и такси към Столична Община: за 2014 г. в размер на 40,00 лв.; за 2015 г. в размер на 65,87 лв.; за 2017 г. в размер на 833,83 лв.; за 2018 г. в размер на 8 569,87 лв.

След подробен анализ на събраните договори за наем на МПС органите по приходите са приели извода, че Ц. е отдавал под наем собствени МПС, които са регистрирани по съответния ред от таксиметрови компании, като за тяхната употреба по предназначение свидетелстват постъпилите данни за годишни технически прегледи, с информация за изминатите километри и платените застраховки. Доходите от предоставянето на МПС под наем не са декларирани от лицето в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ.

Съобразно постигнатите уговорки в договорите за наем, ревизиращите органи са определили доходи от наем на МПС, както следва:

За 2013 г. на база представените договори за наем на МПС с ценови диапазон 300 лв. - 400 лв. на МПС, описани по - долу, е определена данъчна основа при условията на 122, ал. 2 от ДОПК в размер на 300 лв. за месец за всяко МПС или общо 4 200 лв. След приспадане на нормативно признати разходи 10 % е установена данъчна основа по чл. 32 от ЗДДФЛ от 3 780 лв.:

С. Хюндай Г., рама MALBT51GP8M098650 собственост на лицето от 11.11.2013 г. до 24.01.2015 г., с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ЗАЕДНО В ЕВРОПА ТАКСИ“ ЕООД от 12.11.2013 г. до понастоящем.

С. О. А., рама W0L0TGF48X2059624 собственост на лицето от 03.07.2007 г. до 12.04.2019 г., с регистрация за превоз в таксиметрова компания „КОНКУРЕНТ-АТ“ ООД от 13.11.2011 г. до 15.01.2014 г. и нова регистрация за превоз „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 06.08.2014 г. до понастоящем.

За 2014 г. на база представени договори за наем с ценови диапазон 300 - 400 лв. на МПС, описани по-долу, е определена данъчна основа при условията на 122, ал. 2 от ДОПК в размер на 300 лв. за месец за всяко МПС или общо 9 000 лв. След приспадане на нормативно-признати разходи 10 % е установена данъчна основа по чл. 32 от ЗДДФЛ от 8 100 лв.:

С. Рено М., рама VF1BM0F0532789104, собственост на лицето от 29.07.2014 г. до момента, с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 01.04.2014 г. до момента.

С. Хюндай Г., рама MALBT51GP8M098650, собственост на лицето от 11.11.2013 г. до 24.01.2015 г., с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ЗАЕДНО В ЕВРОПА ТАКСИ“ ЕООД от 12.11.2013 г. до момента.

С. Хюндай Г., рама КМНВТ51GAAU939872, собственост на лицето от 25.06.2014 г. до 19.09.2018 г., с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 26.06.2014 г. до момента.

С. О. А., рама W0L0TGF48X2059624, собственост на лицето от 03.07.2007 г. до 12.04.2019 г., с регистрация за превоз в таксиметрова компания „КОНКУРЕНТ-АТ“ ООД от 13.11.2011 г. до 15.01.2014 г. и нова регистрация за превоз „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 06.08.2014 г. до момента.

За 2015 г. на база представени договори за наем с ценови диапазон 300 - 400 лв. на описаните по-долу МПС, е определена данъчна основа при условията на 122, ал. 2 от ДОПК в размер на 300,00 лв. за месец за всяко МПС или общо 11 000 лв. След приспадане на нормативно-признати разходи 10 % е установена данъчна основа по чл. 32 от ЗДДФЛ 9 990 лв.:

С. Рено М., рама VF1BM0F0532789104, собственост на лицето от 29.07.2014 г. до момента, с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 01.04.2014 г. до момента.

С. Хюндай Г., рама MALBT51GP8M098650, собственост на лицето от 11.11.2013 г. до 24.01.2015 г., с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ЗАЕДНО В ЕВРОПА ТАКСИ“ ЕООД от 12.11.2013 г. до момента.

С. Хюндай Г., рама КМНВТ51GAAU939872, собственост на лицето от 25.06.2014 г. до 19.09.2018 г., с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 26.06.2014 г. до момента.

С. О. А., рама W0L0TGF48X2059624, собственост на лицето от 03.07.2007 г. до 12.04.2019 г., с регистрация за превоз в таксиметрова компания „КОНКУРЕНТ-АТ“ ООД от 13.11.2011 г. до 15.01.2014 г. и нова регистрация за превоз „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 06.08.2014 г. до момента.

За 2016 г. на база представени договори за наем на МПС с ценови диапазон 300 - 400 лв. на МПС, описани по-долу, е определена данъчна основа при условията на 122, ал. 2 от ДОПК в размер на 300,00 лв. за месец за всяко МПС или общо 13 800,00 лв. След приспадане на нормативно-признати разходи 10 % е установена данъчна основа по чл. 32 от ЗДДФЛ 12 420 лв.:

С. Рено М., рама VF1BM0F0532789104, собственост на лицето от 29.07.2014 г. до момента, с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 01.04.2014 г. до момента.

С. Хюндай Г., рама КМНВТ51GAAU939872, собственост на лицето от 25.06.2014 г. до 19.09.2018 г., с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 26.06.2014 г. до момента.

С. О. А., рама W0L0TGF48X2059624, собственост на лицето от 03.07.2007 г. до 12.04.2019 г., с регистрация за превоз в таксиметрова компания „КОНКУРЕНТ-АТ“ ООД от 13.11.2011 г. до 15.01.2014 г. и нова регистрация за превоз „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 06.08.2014 г. до момента.

С. Хюндай Соната, рама КМНЕУ41CP5A103652, собственост на лицето от 29.05.2016 г. до момента, с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 26.05.2016 г. до момента.

Договор за наем на МПС от 29.10.2014 г. (л. 1194), сключен между П. Ц. /наемодател/ и К. В. Г. /наемател/ за наем на МПС - Хюндай Елантра, С.. Определен е гратисен период 20 месеца, поради лошото състояние на МПС, за сметка на наемателя. Определен е три годишен срок на наемане, за което се дължи 300 лв. месечна наемна цена след гратисния период. От 29.06.2016 г. до 29.10.2018 г. /срока на договора/ П. Ц. е получавал доход от наем в размер на 300 лв. месечно, съответно за 2016 г. - 1 800 лв.

Договор за наем на МПС от 27.11.2014 г. (л. 1196), сключен между П. Ц. /наемодател/ и Д. С. Е. /наемател/ за наем на МПС - Хюндай Г., С.. Определен е гратисен период 17 месеца, поради лошото състояние на МПС, за сметка на наемателя. Определен е три годишен срок на наемане, за което се дължи 300

лв. месечна наемна цена след гратисния период. От 27.04.2016 г. до 27.11.2017 г. /срока на договора/ П. Ц. е получавал доход от наем в размер на 300 лв. месечно, съответно за 2016 г. - 2 400 лв.

За 2017 г. на база представени договори за наем на МПС с ценови диапазон 300 - 400 лв. на МПС, описани по-долу, е определена данъчна основа при условията на 122, ал. 2 от ДОПК в размер на 300 лв. за месец за всяко МПС или общо 29 700 лв. След приспадане на нормативно признати разходи 10 % е установена данъчна основа по чл.32 от ЗДДФЛ от 26 730 лв.:

С. Рено М., рама VF1BM0F0532789104, собственост на лицето от 29.07.2014 г. до момента, с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 01.04.2014 г. до момента.

С. Хюндай Г., рама КМНВТ51GAAU939872, собственост на лицето от 25.06.2014 г. до 19.09.2018 г., с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 26.06.2014 г. до момента.

С. О. А., рама W0L0TGF48X2059624, собственост на лицето от 03.07.2007 г. до 12.04.2019 г., с регистрация за превоз в таксиметрова компания „КОНКУРЕНТ-АТ“ ООД от 13.11.2011 г. до 15.01.2014 г. и нова регистрация за превоз „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 06.08.2014 г. до момента.

С. Хюндай Соната, рама КМНЕУ41СР5А103652, собственост на лицето от 29.05.2016 г. до момента, с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 26.05.2016 г. до момента.

С. Хюндай М., рама NLHPN81СР9Z050564, собственост на лицето от 08.02.2017 г. до момента, с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 09.02.2017 г. до момента.

С. Хюндай М., рама NLHPN81СР9Z049944, собственост на лицето от 17.02.2017 г. до момента, с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 17.02.2017 г. до момента.

С. К. М., рама KNEGE222265012746, собственост на лицето от 09.08.2017 г. до момента, с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 27.09.2017 г. до момента.

С. Хюндай Соната, рама КМНЕУ41АР9А559290, собственост на лицето от 01.09.2017 г. до момента, с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 27.09.2017 г. до момента.

С. Хюндай М., рама КМНРМ81СР6U281707, собственост на лицето от 04.10.2017 г. до 15.08.2019 г., с регистрация с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 31.10.2017 г. до 04.06.2018 г. и нова регистрация за превоз „РАДИО СВ ТАКСИ“ ЕООД от 06.07.2018 г. до момента.

По договорът за наем на МПС от 29.10.2014 г. (л. 1194) между П. Ц. /наемодател/ и К. В. Г. /наемател/ за наем на МПС - Хюндай Елантра, С., с оглед определения три годишен срок на наемане и след приспадане на гратисния период е прието, че П. Ц. е получавал доход от наем на това МПС за 2017 г. в размер на 3 000 лв. (300 лв. месечно).

По договорът за наем на МПС от 27.11.2014 г. (л. 1196), сключен между П. Ц. /наемодател/ и Д. С. Е. /наемател/ за наем на МПС - Хюндай Г., С., с оглед определения три годишен срок на наемане и след приспадане на гратисния период е прието, че от 27.04.2016 г. до 27.11.2017 г. РЛ е получавал доход от

наем на това МПС за 2017 г. в размер на 300 лв.

За 2018 г. на база представени договори за наем на МПС с ценови диапазон 300 - 400 лв. на МПС, описани по-долу е определена данъчна основа при условията на 122, ал. 2 от ДОПК в размер на 300,00 лв. за месец за всяко МПС или общо 58 800 лв. След приспадане на нормативно признати разходи 10 % е установена данъчна основа по чл.32 от ЗДДФЛ от 52 920,00 лв.:

С. Рено М., рама VF1BMOF0532789104, собственост на лицето от 29.07.2014 г. до момента, с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 01.04.2014 г. до момента;

С. Хюндай Г., рама KMHBT51GAAU939872, собственост на лицето от 25.06.2014 г. до 19.09.2018 г., с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 26.06.2014 г. до момента;

С. Хюндай Г., рама MALBT51GP8M098650, собственост на лицето от 11.11.2013 г. до 24.01.2015 г. с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ЗАЕДНО В ЕВРОПА ТАКСИ“ ЕООД от 12.11.2013 г. до момента;

С. О. А., рама W0L0TGF48X2059624, собственост на лицето от 03.07.2007 г. до 12.04.2019 г., с регистрация за превоз в таксиметрова компания „КОНКУРЕНТ-АТ“ ООД от 13.11.2011 г. до 15.01.2014 г. и нова регистрация за превоз „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 06.08.2014 г. до момента;

С. Хюндай Соната, рама KMHEU41CP5A103652, собственост на лицето от 29.05.2016 г. до момента, с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 26.05.2016 г. до момента;

С. Хюндай М., рама NLHPN81CP9Z050564, собственост на лицето от 08.02.2017 г. до момента, с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 09.02.2017 г. до момента;

С. Хюндай М., рама NLHPN81CP9Z049944, собственост на лицето от 17.02.2017 г. до момента, с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 17.02.2017 г. до момента;

С. К. М., рама KNEGE222265012746, собственост на лицето от 09.08.2017 г. до момента, с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 27.09.2017 г. до момента;

С. Хюндай Соната, рама KMHEU41AP9A559290, собственост на лицето от 01.09.2017 г. до момента, с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 27.09.2017 г. до момента;

С. Хюндай М., рама KMHPM81CP6U281707, собственост на лицето от 04.10.2017 г. до 15.08.2019 г., с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 31.10.2017 г. до 04.06.2018 г. и нова регистрация за превоз „РАДИО СВ ТАКСИ“ ЕООД от 06.07.2018 г. до момента;

С. МН Хюндай Соната, рама KMHEU41AP9A643276, собственост на лицето от 30.05.2018 г. до момента, с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 04.06.2018 г. до момента;

С. Ф. К., рама WV2ZZZ2KZBX271680, собственост на лицето от 23.07.2018 г., с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 02.08.2018 г. до настоящем;

С. Хюндай Елантра, рама KMNDM41BP6U194972, собственост на лицето от 26.10.2018 г. до настоящем, с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 26.03.2018 г. до настоящем;

С. Хюндай Соната, рама КМНЕТ41VP9A509790, собственост на лицето от 26.10.2018 г. до момента, с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 27.09.2017 г. до момента;

С. Хюндай Елантра, рама КМНHDN46D55U991762, собственост на лицето от 04.05.2018 г. до 21.10.2020 г., с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 21.12.2016 г. до момента;

С. Хюндай Елантра, рама КМНHDM41BP5U166927, собственост на лицето от 17.01.2018 г. до 22.01.2020 г., с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 21.01.2018 г. до момента;

С. Хюндай Соната, рама КМНЕU41CP5A036944, собственост на лицето от 04.05.2018 г. до 26.09.2019 г., с регистрация за превоз в таксиметрова компания „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД от 11.05.2017 г. до момента;

Договор за наем на МПС от 17.07.2016 г. (л. 1200), сключен между П. Ц. /наемодател/ и Р. Б. И. /наемател/ за наем на МПС - Кия М., С.. Определен е гратисен период 15 месеца, поради лошото състояние на МПС, за сметка на наемателя. Определен е две годишен срок на наемане, за който се дължи 400 лв. месечна наемна цена, след гратисния период. В тази връзка е прието, че от 17.10.2018 г. до 17.07.2019 г. П. Ц. е получавал доход от наем в размер на 400 лв. месечно или за 2018 г. - 800 лв.

Договор за наем на МПС от 07.04.2017 г. (л. 1202), сключен между П. Ц. /наемодател/ и С. Д. Д. /наемател/ за наем на МПС - Кия М., С.. Определен е гратисен период 13 месеца, поради лошото състояние на МПС, за сметка на наемателя. Определен е две годишен срок на наемане, за който се дължи 400 лв. месечна наемна цена, след гратисния период. В тази връзка от 05.07.2018 г. до 07.04.2019 г. П. Ц. е получавал доход от наем в размер на 400 лв. месечно или за 2018 г. - 2 800 лв.

Договор за наем на МПС от 03.05.2017 г. (л. 1193), сключен между П. Ц. /наемодател/ и И. С. /наемател/ за наем на МПС - Хюндай Соната, С.. Определен е гратисен период 16 месеца, поради лошото състояние на МПС, за сметка на наемателя. Определен е срок на наемане от две години, за който се дължи 400 лв. месечна наемна цена, след гратисния период. От 03.10.2018 г. до 03.05.2019 г. П. Ц. е получавал доход от наем в размер на 400 лв. месечно или за 2018 г. - 1 200 лв.

Договор за наем на МПС от 01.06.2017 г. (л. 1205), сключен между П. Ц. /наемодател/ и И. С. И. /наемател/ за наем на МПС, Хюндай Соната - С.. Определен е гратисен период 12 месеца, поради лошото състояние на МПС, за сметка на наемателя. Определен е срок на наемане от две години, за който се дължи 400 лв. месечна наемна цена, след гратисния период. От 01.06.2018 г. до 01.06.2019 г. П. Ц. е получавал доход от наем в размер на 400 лв. месечно или за 2018 г. - 2 400 лв.

Договор за наем на МПС от 02.06.2017 г. (л. 1206), сключен между П. Ц. /наемодател/ и И. Б. Е. /наемател/ за наем на МПС - Хюндай Соната, С.. Определен е гратисен период 15 месеца, поради лошото състояние на МПС, за сметка на наемателя. Определен е две годишен срок на наемане, за което се дължи 400 лв. месечна наемна цена, след гратисния период. От 02.09.2018 г. до 02.06.2019 г. /срока на договора/ П. Ц. е получавал доход от наем в размер на 400 лв. месечно или за 2018 г. - 1 200 лв.

Договор за наем на МПС от 23.10.2017 г. (л. 1210), сключен между П. Ц. /наемодател/ и М. К. З. /наемател/ за наем на МПС - Хюндай Соната, С.. Определен е гратисен период 10 месеца, поради лошото състояние на МПС, за сметка на наемателя. Определен е две годишен срок на наемане, за което се дължи 400 лв. месечна наемна цена, след гратисния период. От 23.08.2018 г. до 23.10.2019 г. /срока на договора/ П. Ц. е получавал доход от наем в размер на 400 лв. месечно или за 2018 г. - 1 600 лв.

Договор за наем на МПС от 26.01.2018 г. (л. 1212), сключен между П. Ц. /наемодател/ и Т. К. К. /наемател/ за наем на МПС - Хюндай Елантра, С.. Определен е гратисен период 7 месеца, поради лошото състояние на МПС, за сметка на наемателя. Определен е две годишен срок на наемане, за което се дължи 300 лв. месечна наемна цена, след гратисния период. От 26.08.2018 г. до 26.01.2019 г. /срока на договора/ П. Ц. е получавал доход от наем в размер на 300 лв. месечно или за 2018 г. - 1200 лв.

Договор за наем на МПС от 16.06.2017 г. (л. 1208), сключен между П. Ц. /наемодател/ и Д. А. П. /наемател/ за наем на МПС - Кия М., С.. Определен е гратисен период 14 месеца, поради лошото състояние на МПС, за сметка на наемателя. Определен е две годишен срок на наемане, за което се дължи 400 лв. месечна наемна цена, след гратисния период. От 17.09.2018 г. до 16.06.2019 г. /срока на договора/ П. Ц. е получавал доход от наем в размер на 400 лв. месечно или за 2018 г. - 1 200 лв.

Договор за наем на МПС от 08.05.2017 г. (л. 1204), сключен между П. Ц. /наемодател/ и Д. И. Г. /наемател/ за наем на МПС - Хюндай С., С.. Определен е гратисен период 11 месеца, поради лошото състояние на МПС, за сметка на наемателя. От 08.04.2018 г. до 08.05.2019 г. /срока на договора/ П. Ц. е получавал доход от наем в размер на 400 лв. месечно или за 2018 г. - 3 200 лв.

След анализ на представените доказателства органите по приходите са приели, че липсват данни за реализирани облагаеми доходи. В тази връзка са определили начална разполагаема сума от 0,00 лв. Заявената от жалбоподателя в хода на предходната ревизия начална разполагаема сума към 01.01.2013 г. от 27 000 лв., получена през 2006 г. от баща му преди да почине не е приета, поради големия времеви интервал между предоставянето ѝ през 2006 г. и започването на ревизията на 01.01.2013 г. Органите по приходите не са кредитирали и представените с писмо вх. № 24-00-1049-25/17.10.2019 г. (л. 1184 и сл., папка 8/8) договори за заем и запис на заповед от 01.12.2017 г. Прието е, че същите нямат достоверна дата, тъй като няма данни за деклариращи от страните предоставени/получени заеми, съгласно разпоредбата на чл. 50, ал. 1, т. 5 от ЗДДФЛ. От ревизираното лице не са ангажирани доказателства за фактическото предаване на паричните средства в заем/разписки, банкови документи и др./, нито има данни за връщането на сумите. В резултат на извършена проверка в ИМ на НАП е констатирано, че няма данни за деклариращи доходи от лицата, посочени като заемодатели, обосноваващи предоставянето на сумите.

За извършената съпоставка между направените от лицето разходи и получени доходи, вкл. доход от наем са изготвили таблици, в които намират отражение констатирани факти и обстоятелства. Въз основа на извършената съпоставка

ревизиращият екип е установил несъответствие между стойността на имуществото на Ц. и направените от него разходи и/или получени от него доходи, както следва: за 2013 г. е установен недостиг на парични средства за покриване на разходите в размер на 106,45 лв.; за 2015 г. е установен недостиг на парични средства за покриване на разходите в размер на 1 961,19 лв. В резултат на съпоставката с РА са установени допълнителни задължения по пероиди, както следва: за 2013 г. данъчната основа от 3 886,45 лв. е формирана като сбор от недостига на средства в размер на 106,45 лв. и доходите от наем на МПС в размер на 3 780 лв. и върху нея е определен дължим данък в размер на 388,65 лв.; за 2014 г. данъчната основа от 8 100 лв. е формирана от доходи от наем на МПС и върху нея е определен данък в размер на 810 лв.; за 2015 г. данъчната основа от 11 951,19 лв. е сбор от недостига на средства в размер на 1 961,19 лв. и доходите от наем на МПС в размер на 9 990 лв. и върху нея е дължим данък в размер на 1 195,12 лв.; за 2016 г. данъчната основа от 12 420 лв. е формирана от доходите от наем на МПС и върху нея е дължим данък в размер на 1 242 лв.; за 2017 г. данъчната основа от 26 730 лв. е формирана от доходите от наем на МПС и върху нея е дължим данък в размер на 2 673 лв.; за 2018 г. данъчната основа от 52 920 лв. е формирана от доходите от наем на МПС и върху нея е дължим данък в размер на 5 292 лв.

На основание чл. 175, ал. 1 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са определени лихви за забава.”

1. Относно определените задължения по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ на ЕТ:

Констатирано е, че ревизираното лице е извършвало търговска дейност, в качеството си на едноличен търговец в обектите „Пица В.“ в [населено място], [улица] фризьорски услуги в салон „К.“ в [населено място], [улица]-108. В хода на ПУФО лицето е представило декларация, че не разполага с документи и счетоводни регистри на ЕТ.

От органите по приходите е извършен анализ на движението на парични средства по банкова сметка [банкова сметка] на ЕТ „ВИКИ 2003 - Петър Цолов“. Установени са постъпления от физически и юридически лица, както следва: за 2013 г. в общ размер на 4 704,96 лв.; за 2014 г. в общ размер на 1 410 лв. По данни на ИМ на НАП са регистрирани обороти от Z-отчетите на ЕКАФП на ЕТ за 2013 г. в размер на 1 279,16 лв.

Във връзка извършената в хода на ревизията насрещна проверка на „АМАМ БГ“ ООД, обективирани в ПИНП №П-22221420191461-141-001 от 29.03.2021 г. (л. 791, папка6/8) е представен договор № 01-148-01 от 23.01.2013 г., сключен между „АМАМ БГ“ ООД /изпълнител/ и ЕТ „ВИКИ 2003 - ПЕТЪР ЦОЛОВ“ с МОЛ П. Ц. /възложител/ за обект: „Пица В.“ в [населено място], [улица], № 137. Договорът е сключен за срок от една година. При изтичане срока на договора, същият автоматично се подновява за срок от една година. Възнаграждението на изпълнителя е търговска отстъпка от пълната сума на осигурените поръчки с включено ДДС, които крайният клиент заплаща на възложителя. Търговската отстъпка е 18 % за първото тримесечие и 16 % след първото тримесечие. Приложени са оборотни ведомости за 2014 г. и

2015 г. и хронологичен регистър на плащанията за клиент ЕТ „ВИКИ 2003 - ПЕТЪР ЦОЛОВ“. Относно извършените от „АМАМ БГ“ ООД продажби в полза на ЕТ, за което от доставчика е получена търговска отстъпка в размер на 16 % ревизиращият екип приема, че представляват доходи на едноличния търговец, които не са декларирани и за които не е заплащан данък. Констатирано е, че:

За 2013 г. от проверяваното дружество са издадени 10 фактури на стойност 1 925,10 лв. На база договорената търговска отстъпка от 16 % органите по приходите са приели, че са реализирани продажби на стойност 12031,87 лв.

За 2014 г. от дружеството са издадени 14 фактури на стойност 1 571,28 лв. На база договорената търговска отстъпка от 16 % ревизиращите органи са приели, че са реализирани продажби на стойност 9 820,50 лв.

За 2015 г. от дружеството са издадени 2 фактури на стойност 238,72 лв. На база договорената търговска отстъпка от 16 % е прието, че са реализирани продажби на стойност 1 492,00 лв.

За 2016 г. от дружеството са издадени 7 фактури на стойност 362,22 лв. На база договорената търговска отстъпка от 16 % е прието, че са реализирани продажби на стойност 2 263,88 лв.

Във връзка с извършените проверки на доставчиците „ВАЛМИЛК“ ЕООД, „КОКА-КОЛА ХБК БЪЛГАРИЯ“ АД и „САМЕКС“ ЕООД, издали фактури към ЕТ „ВИКИ 2003 - ПЕТЪР ЦОЛОВ“ за доставка на стоки /безалкохолни напитки и тесто/ и поради липсата на отговор от РЛ за формираната надценка на извършените продажби ревизиращите органи са приели търговска надценка в размер на 20 %. и стойността на закупените стоки е завишена с 20 на сто, в резултат на което е определена продажна стойност на стоките по издадените фактури от 3 965,26 лв. за 2013 г.

Предвид горното е определен данък по чл. 48, ал. 2 ЗДДФЛ за задължения за годишен и авансов данък на ЕТ върху данъчна основа, формирана по реда на чл. 122 от ДОПК като разлика между приходи и разходи, както следва: за 2013 г. приходи в общ размер 21 236,21 лв., разходи в общ размер 7 493,38 лв., данъчна основа за облагане в размер 13 931,31 лв. и дължим данък 2 089,70 лв.; за 2014 г. приходи в общ размер 11 230,50 лв., разходи в общ размер 1 571,28 лв., данъчна основа за облагане в размер на 9659,22 лв. и дължим данък 1 448,88 лв.; за 2015 г. приходи в общ размер 1492,00 лв., разходи в общ размер 238,72 лв., данъчна основа за облагане в размер на 1 253,28 лв. и дължим данък 187,99 лв.; за 2016 г. приходи в общ размер 2 263,88 лв., разходи в общ размер 362,22 лв., данъчна основа за облагане в размер на 1 901,66 лв. и дължим данък 285,25 лв.

На основание чл. 175, ал. 1 от ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ е определена лихва за забава.

Директорът на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП в своето решение, след анализ на установените факти, приема, че в случая е налице хипотезата на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, относно определените с РА задължения за данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ. Обосновава извод, че ревизиращите органи правилно са приели, че са налице укрити доходи подлежащи на облагане с данък, защото по преписката са приложени договори за наем на част от процесните МПС, сключени с физически лица при договорени гратисни

периоди, поради необходимост от възстановяване на МПС. Данните от ИА „Автомобилна администрация“ сочат на ползване на МПС, собственост на жалбоподателя, за всеки един от ревизираните периоди. За останалата част от процесните МПС не са налице договори за наем, но са налице данни за ползването им, видно от събраните протоколи за извършени годишни технически прегледи, показания на километражите и удостоверенията за регистрация на МПС за таксиметров на пътници, издадени на „ОЖ ЕКСПРЕСТРАНС“ ЕООД, „КОНКУРЕНТ-АТ“ ООД, „ЗАЕДНО В ЕВРОПА ТАКСИ“ ЕООД и др. Същевременно от П. Ц. не са декларирани доходи от наем на автомобилите. Според решаващия орган дори да бъдат споделени неподкрепените с документи доводи, че МПС са отдавани под наем с гратисни периоди, то за целите на ЗДДФЛ частта от наема, която е за сметка на договореното възстановяване на МПС, представлява непаричен облагаем доход на ревизираното лице по смисъла на чл. 10 ал. 2 от ЗДДФЛ.

Напълно споделен от директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП е възприетият от органите по приходите подход за данъчно облагане на лицето. Изтъкнато е, че действително от лицето не е представена информация за размера на притежаваните налични парични средства в брой към началото и края на всеки от ревизираните периоди. Според решаващия орган обаче е житейски оправдано към момента на започване на ревизията да се приеме начална разполагаема сума в брой от 5 000,00 лв. в тази връзка след включване на сумата в справка за приходите и разходите към 01.01.2013 г. е установено превишение на доходите над разходите, съответно за 2013 г. в размер на 4 983,55 лв. и за 2014 г. в размер на 2 052,10 лв. В решението е маркирано, че тези две суми са напълно достатъчни, за да компенсират установения недостиг на средства за следващата 2015 г. в размер на 1 961,19 лв.

В заключение решаващият орган е обобщил, предвид изложеното за 2013 г. и 2015 г., че не се установява несъответствие между получените доходи и извършените разходи, респективно не се формира данъчна основа по чл. 122, ал. 2 от ДОПК, върху която да се дължи данък. РА е изменен, както следва: за 2013 г. върху данъчна основа от 3 780,00 лв., формирана от доходи от наем на МПС, се дължи данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 378,00 лв. и за 2015 г. върху данъчна основа от 9 990,00 лв., формирана от доходи от наем на МПС, се дължи данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 990,00 лв.

Относно определените задължения по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ, решаващият орган е намерил за законосъобразен РА досежно начина на определяне на данъчната основа по реда на чл. 122 от ДОПК, конкретно налице са обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ДОПК: данни за укрити приходи или доходи; липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно ЗСч или воденотосчетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред. Според решаващия орган приходите от дейността на ЕТ правилно са определени на база на регистрираните обороти от Z-отчетите на ЕКАФП за 2013 г. в размер на 1 279,16 лв. и постъпилите суми по банковата сметка

[банкова сметка] на ЕТ „В. 2003 - П. Ц. в общ размер на 4 704,96 лв. за 2013 г. и в общ размер на 1 410,00 лв. за 2014 г.

На следващо място, решаващият орган е приел, че продажбите от „АМАМ БГ“ ООД са извършени при получена търговска отстъпка в размер на 16 % в полза на ЕТ. В тази връзка е маркирано, че ревизиращите органи са извършили необосновано завишаване на приходите, като едновременно с определените приходи на база договорена търговска отстъпка с „АМАМ БГ“ ООД са добавени приходи от продажби, начислени на база покупна стойност на хранителни стоки с 20 на сто надценка. В тази връзка определените с РА задължения по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ са изменени, както следва: за 2013 г. приходи в общ размер 18 015,99 лв., разходи в общ размер 7 493,38 лв., данъчна основа от 10 522,61 лв., върху която се дължи данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ в размер на 1 578,39 лв.

По делото са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се в административната преписка по издаването и обжалването по административен ред на ревизионния акт, в това число доказателства удостоверяващи притежаването на КЕП от лицата, подписали в съответното длъжностно качество РА, РД, ЗВР и ЗИЗВР, ведно с оптичен носител, на който се съдържат електронните документи и файловете, генерирани при подписването им с квалифициран електронен подпис, както и доказателства във връзка с компетентността на органа, възложил ревизията. Едва с жалбата до съда, от страна на жалбоподателя е представен договор за продажба на предприятие (ЕТ) с нотариална заверка на подписите (л. 13 - 15). От страна на жалбоподателя по първото дело пред АССГ са представени декларации от лицата Т. К. и Д. П., които твърдят, че не са заплащали наем на П. Ц..

В хода на настоящото съдебно производство по искане на жалбоподателя бяха допуснати и разпитани двама свидетели.

Свидетелят Р. И. заявява, че познава жалбоподателя от повече от 8-9 години. Във връзка с установяването на заеми предоставяни на жалбоподателя свидетелят сочи, че през 2015 г. (не помни точна дата и месец) на приятелски начела му е дала заем от 12 000 лева. Не са съставяли документи за връщането на паричните средства, но заявява, че с течение на времето Ц. й е върнал около 5 000 лева. Същата дава показания, че жалбоподателят има сервиз и таксита, които е отдавал под наем, лизинг и даже лично е ползвала такова такси от лятото на 2017 г. Таксито е било с марка „К. М.“ със софийска регистрация, като за регистрационния номер не е сигурна, но посочва - 5584. Върнала го е, защото не се е справяла. В заключение И. заявява, че Ц. е имал трудности, защото колите, които е отдавал са се взимали и връщали. В тази връзка той й е търсил паричния заем. Конкретно посочва, че трудностите му са били свързани с шофьорите, с плащането. Давал е колите, но са връщани, защото не са изплащани.

Свидетелят А. Х. дава показания, че е приятел на жалбоподателя, на който не му е вървяло с такситата, поради което през 2016 или 2017 г. му е дал паричен заем от 9 000 лева, за което е съставен документ. Ц. му е върнал сумата от 2000 лева, но няма разписка. Според свидетеля, проблемите на Ц. се дължат на амортизацията на колите, както и с шофьорите.

Съдът ще коментира събраните в хода на настоящото съдебно производство

свидетелски показания при излагане на правните си изводи.

При така установените факти, в случая на първо място следва да се констатира, че релевантните за разрешаването на административноправния въпрос факти и обстоятелства са установени от материално компетентни органи на приходната администрация в хода на ревизионно производство, осъществено по реда на чл. 122 и сл. от ДОПК. Ревизията е завършила с издаването на оспорения РА, който е постановен в предвидената от закона форма, съобразно разпоредбата на чл. 120, ал. 1 от ДОПК.

РА е издаден от органите и в срока, предвидени в чл. 119, ал. 2 от ДОПК. От представените ЗВР е видно, че началник сектор "Ревизии" е органът възложил повторната ревизията (оправомощен със заповед № РД-01-128 от 18.02.2020 г. на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП във вр. с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК) и той, заедно с определения в ЗВР ръководител на ревизията са издатели на оспорвания РА. Заповедта е издадена във връзка с Решение № 1480 от 25.09.2020 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., с което е отменен ревизионен акт № Р-22221219004748-091-001 от 26.06.2020 г. и преписката е върната на органа по приходите за провеждане на ново ревизионно производство, съобразно указанията и мотивите на решението. В конкретния случай, съвкупната преценка на приобщените по делото доказателства, налага да се приеме, че оспореният административен акт е валиден.

Предвид изложеното и съобразно разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите, на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, в предвидената от закона форма, съгласно чл. 113 от ДОПК, и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл. 120 от ДОПК.

В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди, като е изложил съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви предвид цитирания чл. 120, ал. 2 ДОПК представляват мотиви и на РА. В този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика, обективирана в множество решения на ВАС. В РД са изложени подробни мотиви на ревизиращите органи, обосноваващи изводите им.

Не се констатира съществени нарушения на процесуалните правила при осъществяване на действията от страна на приходната администрация. В случая съдът констатира, че ревизионният доклад е издаден след изтичане на предвидения 14 дневен срок за издаването му. В тази връзка на първо място, съгласно чл. 117 от ДОПК, ревизионният доклад се съставя от ревизиращия орган по приходите не по-късно от 14 дни след изтичането на срока за извършване на ревизията, но съставянето на ревизионния доклад след този срок, не може да доведе до незаконосъобразност на ревизионния акт, защото сроковете за съставянето на ревизионния доклад и за издаване на РА са инструктивни, а не преклузивни и с изтичането им не се погасява правото на

органа да го състави, респективно да го издаде. В този смисъл е и трайно установената и непротиворечива съдебна практика, изразена в редица съдебни решения, измежду които е РЕШЕНИЕ № 10566 ОТ 11.07.2013 Г. ПО АДМ. Д. № 3654/2013 Г., I ОТД. НА ВАС, РЕШЕНИЕ № 11595 ОТ 19.09.2011 Г. ПО АДМ. Д. № 75/2011 Г., VIII ОТД. НА ВАС, РЕШЕНИЕ № 17370 ОТ 20.12.2013 Г. ПО АДМ. Д. № 5861/2013 Г., VIII ОТД. НА ВАС и редица други решения.

В настоящия случай при определяне на задълженията с ревизионния акт е приложен процесуалният ред по чл. 122 и сл. ДОПК като: относно данъка по реда на чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ са установени обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК - налице са данни за укрити приходи или доходи; относно данъка по реда на чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ са установени обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 4 ДОПК - налице са данни за укрити приходи или доходи, както и липсва и не е представена счетоводна отчетност съгласно ЗСч. Прилагането на реда по чл. 122 - 124 ДОПК е в зависимост от субективната преценка на органите по приходите, което означава, че те разполагат с оперативна самостоятелност, спазвайки реда по чл. 124 ДОПК, съобразявайки условията на чл. 122, ал. 2 и на чл. 123 от същия кодекс, да се възползват от презумпцията, регламентирана с последната разпоредба. Касае се за възможност да бъде извършено облагане, с оглед изискванията на ЗДДФЛ, след преценка за наличие на обстоятелствата, изброени в ал. 1 на чл. 122. За обезпечаването на възможността за данъчно облагане по аналогия създадените специални процесуални правила целят да бъде преодоляна фактическата невъзможност за обективно (въз основа на писмени доказателства) установяване на данъчни задължения. В тежест на органите по приходите е да установят в хода на ревизията обективното наличие на особен случай, да обосноват този извод и да го подкрепят със съответните доказателства, приемайки, че е оправдано да се премине към установяване на задължения за облагане с данък по специалния ред. Съгласно чл. 123, ал. 1 ДОПК в случаите по чл. 122, ал. 1 при определяне на основата по реда на чл. 122, ал. 2 се смята до доказване на противното, че е налице подлежаща на облагане с данъци печалба или доход, когато: 1. стойността на имуществото на лицето явно съществено превишава размера на декларираните приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране, получени от него; 2. направените разходи от лицето и от свързаните с него лица по § 1, т. 3, буква "а" от допълнителните разпоредби явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства. В тази връзка следва да се отбележи, че липсата на изрично позоваване на органа в РА на разпоредбата на чл. 123, ал. 1 ДОПК не съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, поради което доводът на жалбоподателя в тази насока е неоснователен.

Безспорно в ревизионното производство по реда на чл. 122 ДОПК е задължително да се даде възможност на ревизираното лице да докаже всички източници на своите средства, включително и тези, които не са декларирани от него. Установяване на наличието на допълнителни средства за финансиране, въвн от подлежащите на деклариране облагаеми доходи по смисъла на ЗДДФЛ, също е задължение на органа по приходите по смисъла на

визираното в чл. 3, ал. 1 ДОПК основно начало за обективност. В хода на ревизионното производство (включително и в предходната ревизия) на визираното лице е била предоставена възможност да ангажира писмени доказателства и обяснения, нещо повече, в хода по обжалване на РА по административен ред, срокът за произнасяне с решение по жалбата на П. Ц. е бил удължен, по негово искане, поради предоставяне на допълнителни доказателства.

Съгласно разпоредбата на чл.122, ал.2 от ДОПК данъчната основа по чл.122, ал. 1 се определя след анализ на обстоятелствата, регламентирани изчерпателно в т.1-16 от ал.1 на чл.122 от ДОПК. При определяне на данъчната основа по особения ред, на чл.122, ал.1 от ДОПК, органът по приходите не е длъжен да анализира и разгледа всички критерии, визиращи в нормата на ал.2, с оглед тяхната разностранност. Достатъчно е да направи анализ на онези от тях, които му позволяват да определи данъчната основа по възможно най - обективния и достоверен начин по отношение на конкретния визиран субект. В случая визиращите органи са извършили анализ на обстоятелствата по ал. 2, които са приели за относими към данъчната основа, и които според тях, биха допринесли за определянето ѝ по възможно най - достоверния и обективен начин по отношение на визирания субект. Неминуемо при това положение, така определената данъчна основа по реда на чл.122 от ДОПК, ще се различава от обективно осъществения облагателен фактически състав, но това е резултат на неправомерното поведение на задълженото лице, което в случая, не е декларирало получаваните в периода приходи/доходи.

Следва да се отбележи, още, че съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК в производството по обжалване на РА при извършена ревизия по чл. 122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на обратното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима, но доказателствената тежест за това носи жалбоподателят. Въпросното правило ясно и точно указва, кому лежи доказателствената тежест относно релевантните факти, при спор относно законосъобразността на ревизионен акт издаден в производството по реда на чл. 122 от ДОПК, като придава отнапред установена материална доказателствена сила на съдържащите се в ревизионния акт фактически констатации. Следователно, в производството по съдебно обжалване на РА в тежест на органите по приходите е да установят наличието на основание за облагане по аналог, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За разлика от типичните ревизионни производства, в които визиращите безусловно изискват субектът да установи изгодни за себе си факти и обстоятелства в хипотезата, при която се реализира отговорност по реда на чл. 122 и сл. от ДОПК за съответното лице, всички факти и обстоятелства от предвидения фактически състав следва да се установят при условията на пълно първоначално доказване пред съда, респ., за да се премине към този ред на определяне на данъчната основа тези факти и обстоятелства следва

да се установят по несъмнен начин от органа по приходите в хода на ревизията - чл. 170, ал.1 от АПК вр. с §2 от ДОПК.

1. В случая, относно установените задължения за данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ, съдът намира, че е налице хипотезата на чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК. В тази връзка се изисква наличие на данни за укрити (т.е. недеklarирани) приходи или доходи, което предполага анализ на имущественото и финансовото състояние на ревизираното лице, резултатите от който да сочат на обосновен извод, че е получило повече от декларираните приходи/доходи.

Между страните не се спори относно размера на началното салдо на ревизираното лице към 01.01.2013 г. Това е така, тъй като с жалбата до решаващият орган е наведено възражения, че ревизиращите е следвало да приемат налични парични средства в брой към 01.01.2013 г. от 5 000 лв., което е прието за основателно и с решението на директора на „ОДОП“ и РА е изменен (в една част) именно, поради приетото начално салдо за 2013 г. от 5000 лв. Настоящата инстанция обръща внимание, че в началното салдо на паричния поток към тази година правилно не е включена сумата от 27 000 лева, декларирани от Ц. като притежавана в брой, получена като дарение от баща му през 2006 г. На първо място не се установява какъв е източникът на тези средства, че бащата на жалбоподателя действително е разполагал с тях през 2006 г. в брой в посочения размер. Няма данни къде са съхранявани средствата, нито, че жалбоподателят ги е спестил, за да са налични в брой към 01.01.2013 г. Той е закупувал МПС, имал е разходи, дори средства в посочените размери да са му предоставени, не се доказва да ги е спестил. В тази връзка обосновано и законосъобразно органите по приходите са определили обичайната сума от 5000 лева като налични средства в брой.

Видовете доходи по ЗДДФЛ са визирани в чл.10, в зависимост от източника: 1. доходи от трудови правоотношения; 2. доходи от стопанска дейност като едноличен търговец; 3. доходи от друга стопанска дейност; 4. доходи от наем или от друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество; 5. доходи от прехвърляне на права или имущество; 6. доходи от източници по чл. 35, както и доходи, облагаеми с окончателни данъци по този закон. Според чл. 11, ал.1 ЗДДФЛ ако не е предвидено друго в този закон, доходът се смята за придобит на датата на: 1. Плащането - при плащане в брой; 2. заверяването на сметката на получателя на дохода или получаването на чека при безналично плащане; 3. получаването на престацията - за непаричен доход.

Съгласно чл. 12, ал.1 ЗДДФЛ облагаеми по този закон са доходите от всички източници, придобити от данъчно задълженото лице през данъчната година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон. Всъщност, ЗДДФЛ не съдържа легално определение на понятието "доход", респ. "облагаем доход", като в разпоредбата на чл. 10 от закона са изброени видовете доходи. По аналогия, от разпоредбите на Счетоводен стандарт 18, определящ дефиницията за "приход на предприятие" в счетоводен аспект и при съобразяване с посочената норма на чл. 10 ЗДДФЛ следва да се приеме, че доходът е икономическо понятие, което обхваща получени от конкретно физическо лице оценени в пари права, които водят до нарастване на имуществения комплекс на това лице чрез нарастване на активите или

намаляване на пасивите му.

Съгласно чл. 48, ал.1 ЗДДФЛ размерът на данъка върху общата годишна данъчна основа се определя, като общата годишна данъчна основа по чл. 17 се умножи по данъчна ставка 10 на сто. А според чл. 17 ЗДДФЛ общата годишна данъчна основа е сумата от годишните данъчни основи по чл. 25, 30, 32, 34 и 36, намалена с предвидените в този закон данъчни облекчения.

При тази правна рамка, задълженията на жалбоподателя за 2013 г., за 2014 г., за 2015 г., за 2016 г., за 2017 г. и за 2018 г. са определени в резултат на извършена съпоставка. Констатирани от органите по приходите са недекларирани от него доходи за посочените периоди, които впоследствие са довели до начисляване на задължения за ДДФЛ. Следва да се отбележи, че ЗДДФЛ не съдържа разпоредби, регламентиращи извършване на съпоставка между реализирани доходи и извършени разходи, както и разпоредби, регламентиращи възможността за приемане на установения недостиг и/или превишение /поради недекларирани доходи/ на парични средства за данъчна основа, върху която да се определи данъкът. Такива разпоредби се съдържат единствено в чл. 122 и чл. 123 от ДОПК. Това от своя страна е довело до извършване на ревизия по особения ред на ДОПК, като за целта е следвало да бъде спазена процедурата по чл. 124, ал. 1 от ДОПК за уведомяване на ревизираното лице. В случая визираните разпоредби на ДОПК са спазени от органите по приходите, а именно надлежно връчено уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК (на 17.03.2021 г. по електронен път/ и извършения по ал. 2 анализ в РД, неразделна част от РА. В тази връзка, настоящата инстанция счита, че законосъобразно и основателно органите по приходите са преминали към извършване на ревизия при особени случаи.

Според настоящия състав са доказани обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК, тъй като за проверяваните години 2013 г. – 2018 г. от жалбоподателя не са подавани ГДД по ЗДДФЛ, по представените от него договори за отдаване под наем на МПС, поради което са налице данни за укрити доходи от отдаване под наем на МПС. На жалбоподателя в хода на първата и на втората ревизия е предоставяна възможност - чрез връчване на искания по реда на чл. 37, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК и на Уведомление по реда на чл. 124 от ДОПК да представи документи, доказващи твърденията му, че не е получавал плащания по отдаваните под наем МПС, тъй като наемателите са прекратили договорите преждевременно. Отделно от това са изискани и данни от трети лица, вкл. търговски банки, държавни и общински администрации, направени са насрещни проверки на физически и юридически лица. Всички получени данни и доказателства са анализирани и подробно описани в РД и на базата на тях са направени съответните констатации, изводи и установявания, а именно, че Ц. е получавал доходи от предоставяни автомобили под наем. Данните от общини и ИА „Автомобилна администрация“ сочат ползване на МПС, собственост на жалбоподателя, за всеки един от ревизираните периоди. При определяне на дохода получен по всеки един от представените договори за наем на МПС данъчните органи са съобразили, както посочените наемни месечни суми, така и посочените гратисни срокове в договорите, които са приспаднати. За някои МПС не са налице договори за наем, но се установява, че са ползвани, видно от събраните протоколи за извършени годишни

технически прегледи, показания на километражите и удостоверенията за регистрация на МПС за таксиметров превоз на пътници, издадени от таксиметрови компании. Надлежни доказателства оборващи тези констатации не са представени. От свидетелските показания на И. се установява, че жалбоподателят има сервиз и таксите, които е отдавал под наем, лизинг и лично е ползвала такава такси от лятото на 2017 г. Във всеки един от договорите за наем пък е виден гратисен период, като от страна на Ц. се твърди, че поради лошо състояние на автомобилите гратисния период е бил предназначен за отремонтиране на съответния автомобил, като разходите да са за сметка на наемателя. Във връзка с последното, показанията на И. логично сочат, че твърдяните ремонтни действия да са извършвани в сервиза на Ц., вместо заплащане. Нещо повече, от наематели на МПС не са посъпили отговори по изпратените в хода на ревизията запитвания. Изключение е отговорът на И. И. С. (л. 64, папка 5/8), който заявява, че не помни какви ремонти са извършвани на наетото МПС. Прави впечатление обаче посоченото, че защото не се е справял с плащанията е върнал наетото МПС, което сочи, че все пак плащания по договора е имало.

На следващо място, правилно не са кредитирани представените договори за заем по смисъла на чл. 240 от ЗЗД, съгласно които на Ц. през 2014 г. е предадена сумата от 55 000 лв. в брой от Р. Г., а през 2015 г. сумата от 12 000 лв. в брой от А. Х.. Настоящият състав счита, че действително според чл. 240 от ЗЗД, с договора за заем заемодателят предава в собственост на заемателя пари или други заместими вещи, а заемателят се задължава да върне заетата сума или вещи от същия вид, количество и качество. Договорът за заем като неформален не изисква специална писмена нотариална форма за действителност, но за целите на данъчното облагане предаването на сумите, т. е. реалното изпълнение на договора, следва да бъде установено по безспорен начин. В хода на ревизията обаче не са представени писмени доказателства за получавани суми, нито данъчни декларации или други доказателства относно размера на доходите на посочените по – горе заемодатели. В този смисъл, не се установява произхода на тези суми, респ. заемодателите действително да са разполагали с тези суми в брой. В проведеното на 12.12.2023 г. о.с.з. свидетелят Х. също не дава показания по какъв начин е спестил предоставената на Ц. сума. Впечатление прави и заявеното, че през 2016 г. или 2017 г. е дал на жалбоподателя сумата от 9000 лв. Тези показания не кореспондират, т.е. разминават се с посочената сума от 9 500 лв. в представения договор и който договор е от 21.11.2015 г. Горното обосновава извод за хаотичност и недостоверност на дадените показания от страна на свидетеля. Относно сумата от 55 000 не са ангажирани гласни доказателства, като липсват и писмени такива, освен представеният договор. На следващо място св. И. дава сведения, че и тя е предоставила паричен заем на Ц. през 2015 г. На приятелски начела му е дала заем от 12000 лева., като Ц. ѝ е върнал около 5 000 лева., като разписки не са съставяни. Според настоящия състав тези свидетелски показания не следва да бъдат кредитирани. Същите са лаконични, като не се установява финансовото състояние на И. и възможността да спести сумата в посочения размер към 2015 г. В допълнение липсва яснота относно връщането на заема, конкретно

дали сумата от 5000 лв. ѝ е върната на части или е приспадната от наема по наетото такси през 2017 г., поради което съдът ги цени като недостовърни.

С цел изчерпателност, съдът обръща внимание, че писмените обяснения на Ц. и договори за заем представляват частни документи и нямат обвързваща за съда доказателствена сила, което означава, че следва да бъдат ценени при решаване на спора във връзка с останалите доказателства по делото. Съставените частни документи следва да отразяват реален факт от обективната действителност, тъй като представляват само доказателство, че са подписани от посочените лица, но не и доказателство нито за датата на съставяне, нито за направените в тях изявления-тоест, авторството не доказва съответствие между съдържание на документа с действително осъществени факти, поради което следва да са налични други данни, безспорно установяващи твърдените обстоятелства. В случая обаче, други данни отсъстват, при което настоящия състав приема изводите на приходните органи, че същите са съставени за нуждите на ревизионното производство, за правилни. В тази връзка, както се посочи по - горе доколкото договора за заем е реален договор липсват доказателства за реалното предаване на сумите, както и данни за деклариране от страните предоставени или получени заеми, съгласно разпоредбата на чл. 50, ал. 1, т. 5 от ЗДДФЛ. В този смисъл, не се ангажираха от жалбоподателя надлежни доказателства - писмени и гласни досежно тяхната достоверност. Органите по приходите правилно не са кредитирали и записа на заповед, тъй като (подобно на договорите за заем) същата няма достоверна дата.

По изложените съображения с РА, изменен и потвърден с решение № 1740 от 12.11.2021 г. на решаващия орган законосъобразно за ревизирия период въз основа на общата годишна данъчна основа по реда на чл. 17 от ЗДДФЛ е определен данък по реда на чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ за процесните периоди.

2. По отношение на определените задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ, съдът намира следното:

Видно от РА, изменен и потвърден с решението на горестоящия орган в хода на повторната ревизия, (а и в първата) на лицето са били връчени ИПДПОЗЛ, с които изрично са изискани доказателства свързани с дейността на ЕТ. От страна на органите по приходите са извършени многобройни процесуални действия и са събрани доказателства за установяване на достоверността на посочените от Ц. твърдения в представените писмени обяснения, включително, че дейността на ЕТ е прекъсната считано от 25.01.2013 г. Последният е категоричен, че относно ЕТ за ревизирия период не разполага с документи, вкл. с първични счетоводни документи и търговски такива. Документи не са представени, нито в хода на първата, нито на повторната ревизия. В тази връзка, според настоящия състав правилно е прието от данъчните органи, че в случая е налице хипотезата на чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ДОПК, а именно наличие на данни за укрити приходи или доходи, както и липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно ЗСч или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци. В този смисъл, налице е предпоставката за извършване на ревизията по особения ред на чл. 122 и

следващите от ДОПК.

Съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК, в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, е подкрепено със събраните доказателства.

Нито в хода на ревизионното производство, нито в хода на съдебното производство са ангажирани или представени доказателства, които да опровергават констатациите на органите по приходите.

Относно твърденията в жалбата, че П. Ц. е прехвърлил търговското предприятие на ЕТ, следва да се отбележи, че действително от приложено - представения договор за продажба на търговско предприятие е видно, че е сключен на 21.09.2011 г. – преди ревизионния период. При справка в Търговския регистър, който е публичен, се установява и че към датата на съдебното решение е вписан ЕТ „Вики 2003 – Петър Цолов“, като същият е собственост на физическото лице П. М. Ц.. Тук следва да се отбележи, че правната възможност за прехвърляне на търговско предприятие е призната и уредена в Търговския закон /ТЗ/, според който предприятието, като съвкупност от права, задължения и фактически отношения, може да се прехвърля чрез сделка, извършена писмено с нотариална заверка на подписите. Валидно сключеният договор за прехвърляне на търговско предприятие предполага постигане на съгласие между отчуждителя и приобретателя относно съществените елементи на конкретния договор /продажба, дарение, замяна и др. / и неговия предмет – търговското предприятие като съвкупност от права, задължения и фактически отношения/, както и спазване на предвидената в чл. 15, ал. 1 от ТЗ форма за действителност – писмена с нотариална заверка на подписите, съгласно редакцията на посочената разпоредба към 2011 г. От друга страна вписването в търговския регистър, съгл. чл. 16, ал. 1 от ТЗ не е елемент от фактическия състав на сделката (в този смисъл решение № 115 от 01.10.2009 г. по т. д. № 308/2009 г. на ВКС, I т. о., постановено по реда на чл. 290 от ГПК), но има оповестително действие за трети добросъвестни лица, каквито в случая се явяват данъчните органи. В случая, нито в хода на първата или повторната ревизия, както и пред решаващия орган от страна на жалбоподателя не се споменава за визираната продажба на ЕТ, като договорът е представен едва с жалбата до АССГ, поради което преди този момент липсва съмнение за правото му на собственост. По тези съображения настоящият състав приема, че договорът не следва да бъде кредитиран, тъй като не е своевременно ангажиран независимо, че многократно в хода на ревизията на оспорвания е предоставяна тази възможност. В допълнение, с оглед разпоредбата на чл. 599, ал. 3 от ГПК (невписаните обстоятелства се смятат несъществуващи за третите добросъвестни лица) и доколкото в Търговския регистър продължава да съществува П. Ц., като собственик на ЕТ „Вики 2003 – Петър Цолов“, то правилно са установени посочени по - горе задължения от данъчните органи. Доказателства, че друго лице се е разпоредило с банковата сметка на ЕТ не са ангажирани по делото. Не е поискано и назначаване на ССЕ, въз основа на която да бъде установен друг размер на данъчната основа, респ. друг размер на задълженията.

С оглед изложеното, съдът намира, че с РА, изменен и потвърден с решение № 1740 от 12.01.2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място] законосъобразно са установени задължения по чл. 48, ал. 2 ЗДДФЛ на оспорващия.

Предвид гореизложеното, съдът счита, че обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен орган и в законоустановената форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, Административен съд София-град, Трето отделение, 44 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. М. Ц. от [населено място], срещу Ревизионен акт № Р-22002220005945-091-001/27.05.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., изменен и потвърден с Решение № 1740/12.11.2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП” - С..

ОСЪЖДА П. М. Ц. от [населено място], ЕГН [ЕГН], да заплати на Националната агенция за приходите сумата от 1170 (хиляда сто и седемдесет) лева - юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: